

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

395. An Executores gratiæ deputati à Sede Apostolica ad providendum de beneficiis vacantibus, vel vacaturis, possint recipere resignationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

in præjudicium resignantis, non autem Superioris. Nisi fortè Notarius recipiat resignationem nomine Superioris, uti responsum limitat Paris. n. 4. citans Menoch. de recuper. possess. remed. 1. n. 277. Boërium, &c. De cetero, qualiter in Curia Notarii Camera & Cancellaria recipiant consensum, dictum fuit supra. Item renunciationem factam extra Curiam in manibus Notarii esse ratificabilem, & communiter ratificari; cum in Bullis provisionum beneficiorum soleat apponi clausula: *etiamsi vacent extra Curiam per resignationem coram Notario.* tradit Paris. loc. cit. n. 5. & 6.

4. Respondeo ad quartum negativè: Etsi coram iudice, dum hic est Auditor Rotæ, fieri possit cessio litis super beneficio. Paris. l. 7. q. 28.

Questio 395. An executores gratia deputati à Sede Apostolica ad providendum de beneficiis vacantibus vel vacaturis possint recipere resignationes, v.g. alicujus volentis resignare in eorum manibus, ut recepta resignatione provideant beneficium resignatum?

Respondeo negativè, Paris. l. 7. q. 22. n. 1. Garc. p. 11. c. 3. n. 261. citantes Coras. de benef. p. 1. c. 8. n. 17. & Rotam, Nisi executor datus ad providendum in mandato suo accepisset quoque specialiter hanc facultatem recipiendi resignationes, utpote à qua forma mandati dependet ipsius potestas, Paris. cit. q. 22. n. 7. juncto n. 4. Garc. loc. cit. cum aliis officium talium executorum non sit, nisi providere nominato de beneficio vacante, vel vacaturo. Paris. n. 3. citans Selv. de benef. p. 3. q. 11. n. 109. Bellam. de benef. permut. p. 5. q. 2. n. 7. & ex alia parte necesse sit, ut expressè committatur receptio resignationis. Paris. n. 2. citans e. dudum. de prob. in 6. Unde nec finè tali speciali commissione & expressione invitum destituere possunt beneficium. Paris. n. 6.

Questio 396. Coram quo Abbates Abbatiam resignare possint ac debeant?

Respondeo primò in genere: Abbates non nisi in manibus sui Superioris renunciare possunt ac debent, Paris. l. 7. q. 15. n. 19. juxta c. dilecti. ult. de renunc. Laym. ibid. & Abb. notab. 2. Butrio. n. 3. sive resignare non debent, nec possunt, nisi in manibus habentis potestatem instituendi Abbates, similèsvè Prælatos, & destituendi invitos iustis de causis. Tamb. de jure Abb. to. 1. d. 13. q. 1. n. 3. Hinc

2. Respondeo secundò in specie: Abbatia & Prioratus (idem est de alijs Prælaturis secularibus) quarum collatio aut provisio spectat ad Papam, resignari non possunt, nisi in manibus Papæ; quia illarum institutio & destitutio ad Papam solum spectat, non secus ac de Episcopatu & Superioribus dignitatibus docet Gl. & AA. communiter in clem. de renunc. Tamb. loc. cit. n. 7.

3. Respondeo tertio: Dum Abbates Priores, (intellige, quorum institutio non spectat ad Papam) Generalem vel Definitorem, similèsvè Superiorem, potentem eos deponere, agnoscunt, in ejus manibus facienda resignatio. Tamb. l. cit. n. 3.

4. Respondeo quarto: Nequaquam Abbates alique Prælati, dum eliguntur à Conventibus Monachorum, vel Capitulis Canonicorum, in manibus

eorum Collegiorum vel Conventuum resignare possunt suas Prælaturas. Tamb. loc. cit. n. 8. Laym. ad cir. c. dilecti. Etsi nihilominus Capitulum vel Conventus post talem coram se factam resignationem procedant ad electionem novi Prælati, electio nulla est; & hic est casus cit. c. dilecti. Si enim resignatio, adeoque vacatio Prælaturæ legitimè non præcessit, non valebit etiam electio novi Prælati. Laym. Tamb. ll. cit. additque etiam Tamb. posse legitimum Superiorem talis Abbatis seu Prælati resignantis Prælaturam conferre, cui vult, absque eo, quòd ad electionis cassationem prius procedat, juxta ea, quæ in simili de Episcopo docet Nav. cons. 2. de renunc. Sed & irrita est absolutio, quæ talis resignans absolvit Monachos aliòsvè subditos suos ab obedientia; cum fieri nequeat, ut Prælato, dum is Prælaturam retinet, (uti fit, dum talem resignationem non ratificat Superior, aut alteri Prælaturam confert) subditi, præsertim regulares professi obedientiam non debeant; cum Prælatura & subditio, regimen & debita obedientia sint correlativa. Unde etiam frustra Monachi in hoc casu iterum spondent obedientiam tali Prælato, utpote à quo nunquam liberati fuerunt. Ità ferè Laym. ad c. lecta. de renunc.

5. Respondeo quinto: Tametsi Abbates, Prælatique alii similes regulares non exempti à suis regularibus electi instituuntur seu confirmantur ab Episcopo; non videntur tamen hodie dum posse coram Episcopo resignare suas Prælaturas. Licet enim olim Abbates ab Episcopo, in cuius dicecesi monasterium situm erat, deponerentur, ut colligitur ex Concil. Turon. 2. c. 1. §. 7. Tamb. loc. cit. q. 2. n. 11. Licet etiam quantum est de jure communi, Episcopus poterat monasteriis ac regularibus Ecclesiis vacantibus Oeconomum constituere, ut Innoc. & Host. in c. ult. de statu monach. nec non dare Coadjutorem Abbati, ac ipsum à suo officio iustis de causis remove, & illo remore constituere tantisper monasterio administratorem, non videntur tamen ità hodie dum Episcopi posse destituere Abbates, sed id spectare ad Superiores intrà ipsas religiones, in quos ista potestas translata videtur.

Questio 397. An inferiores Papæ habentes facultatem recipiendi resignationes, possint committere receptionem resignationis?

Respondeo Paris. l. 7. q. 29. n. 2. posse tales committere receptiones resignationum duntaxat, quibus receptis, cum beneficium vacet, possunt committere collationem. Vide de hoc dicta supra, ubi de Legato Apostolico & Vicario Episcopi.

Questio 398. Intra quantum tempus acceptari aut rejici debeat resignatio?

Respondeo: Resignatione facta extra Curiam coram ijs, ad quos id spectat, ejus acceptatio vel rejectio debet fieri intra mensem. Paris. l. 11. q. 2. n. 6. Barb. juris Eccles. l. 3. c. 15. n. 113. Chok. ad reg. Cancell. de publicand. n. 15. Sic enim constituit Gregor. XIII. in constitutione sua: *Humano vix iudicio &c.* quæ est de publicanda resignatione, ubi de beneficiis, quæ deinceps in manibus ordinariorum collatorum, etiam Cardinalium, etiam indulta & facultates ad hoc ab Apostolica Sede habentium, ac Legatorum, etiam de latere, & Delegatorum etiam spiritualium, ejusdem